

buh. Obstreljeni je izdahnili po prepeljavi v ljubljansko bolnišnico.

Ogenj je uničil v tovarni v Grosupljem streho na ključavničarski in mizarški delavnici ter zaloge sena.

Gospodarsko poslopje v plamenih. V Dolskem na Kranjskem je izbruhnil ogenj v gospodarskem poslopju posestnika in krčmarja Rudolfa Zupančiča, ko so bili domači zaposleni na polju. Ogenj je zanetil domači šletni fantek, ko je šel na senik poiskati kokošja jajca in je svetil z vžigalicami. Domači in gasilci so rešili živino in požar omejili. Škoda je znatna, ker je zgorelo tudi mnogo poljedeljskega orodja. Zavarovalnica je le delna.

Trije vloni v eni noči. V vasi Kleče pri Žužemberku na Dolenjskem so bili nedavno v eni noči izvršeni trije predrzni vlomi, zaradi katerih so bili takoj osumljeni cigani Brajdiči, ki so bivali tedaj v šmihelski občini. Vlomilci so iz treh hiš odnesli poleg živili tudi mnogo obleke in posteljnega perila. Orožniki so nekaj osumljenih cigánov že zaprli, drugi so pa izginili iz občine.

Nego si je zlomil pri padcu po stopnicah 16letni ključavničarski vajenec Josip Oblak iz Save pri Litiji.

V vročici zašla v potok in utonila. — 25letna žena delavca iz Stahovice pri Kamniku se je vrnila še neozdravljena iz bolnice. V vročici je uboga reva, mati štirih malih otrok, vstala s postelje in zašla v Črni potok, kjer je utonila v komaj 25 cm globoki vodi.

Dva pogorelca. Dne 13. t. m. je nastal ogenj v novem gospodarskem poslopju Simona Bohinca v Smokuču, občina Breznica na Kranjskem. Vžgala se je tudi sosedna hiša invalida Alojzija Klemenčiča. Zgorela sta popolnoma gospodarsko poslopje in hiša. Zavarovalnica je pri obeh pogorelcih neznatna.

Domačija pogorela. Dne 16. septembra v noči je pogorela v Bohinjski Beli domačija kmeta Matevža Ropreta. Zgorelo je vse. Požar je zanetila požigalčeva roka.

Občinski zakon mora vsakdo poznati, kdor hoče voditi kako skupino pri občinskih volitvah. Zato si ga pravočasno naročite, stane: brošura 8 Din, vezan 15 Din. Naročila sprejema Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Doslej največja letalska nesreča na Slovenskem.

V torek dne 12. septembra, ko je že bil »Slovenski gospodar« v tisku, smo prejeli iz Ljubljane naslednje nad vse žalostno in pretresljivo brzojavko:

Ljubljana, 12. septembra. Davi ob 6.10 se je ponesrečilo naše potniško letalo tipa »Farman«, ki vozi na novi letalski progi Ljubljana—Sušak. Na letalu je bilo razen pilota in mehanika 6 potnikov in sicer: Gdč. Ivana Piller iz Ljubljane, Anton Lušin, borzni senzal iz Ljubljane, Vladimir Štrekelj iz Ljubljane, Georg König iz Nemčije, Ivan Kosler iz Ljubljane in Ivan Žuraj, trg. iz Slov. Bistrice. — Letalo je pilotiral g. Nikitin, mehanik pa je bil g. Trkulja. Kmalu po startu se je letalo radi goste megle zaletelo v gozdič pri umobolnici na Studencu. Letalo se je razbilo, vsi potniki, pilot in mehanik pa so bili na mestu mrtvi.

Vzrok te največje letalske nesreče na Slovenskem je iskati v nenadnem pojavu napake v motorjih takoj po dvigu v zrak. Preizkušeni ruski pilot Nikitin je hotel z letalom nazaj na letališče, a je v znani ljubljanski megli zašel v gozdič in na zid umobolnice, kjer se je areoplan razbil in so postali smrtni žrtev vsi, ki so bili v njem.

Trupla Antona Lušina, ljubljanskega podjetnika Ivana Koslerja, učiteljice I. Pillerjeve in tehnika Vladimirja Štrekelja so dne 14. septembra pokopali z vsemi slovesnostmi ob najobilnejši udeležbi v Ljubljani. Žurajeva žena Marija je prepeljala svojega moža in lesnega trgovca Ivana iz Ljubljane v Slov.

Bistrice, kjer je bil slovesen pogreb 14. septembra.

Smrtno ponesrečenega 34letnega Georga Königa so prepeljali z brzovlakom domov v Nürnberg na Nemško.

Pilota Nikitina in mehanika Trkuljo so odpremili v Zemun, kjer živita družini obeh rajnikov.

Na kandidatnih listah

ne pozabite označiti kraj in datum izdaje. Za rubriko »Predstavniki te kandidatne liste« in pred rubriko »Predlagatelji« vstavite kraj in datum izstave kandidatne liste. N. pr.: »V Ormožu dne 28. septembra 1933.« Ako ne postavite kraja in datuma, Vam sodišče lahko kandidatno listo zavrne! (Vzorci kandidatne liste, ki jih naročate, namreč rubrike »Kraj in datum« nimajo.)

Kako ustanovimo društvo?

Današnje države skrbno in budno pazijo, da se brez posebnega dovoljenja ne ustanavljajo nobena društva, zlasti pa nikakoli politična društva ali stranke, za ustanovitev katerih so predpisane še posebne zahteve in potrebnosti.

V Sloveniji je bilo društveno življenje svoj čas močno razvito: na vseh področjih človeškega udejstvovanja smo imeli poedina društva, ki so med seboj tekmovala in v tej tek-

Tihotapstvo s pomočjo buč in psov.

Buča, katero rabijo pri nas za vinsko natego, ako ta plava po vodi, ni to nič kaj posebnega in pozornost vzbujajočega. Ko so pa gnali valovi belgijske rake Lys par dni cele množine buč, so se zazdele te pošiljke vendarle sumljive finančni straži pri Meninu ob francosko-belgijski meji. Stražnik je vlovil plavajočo bučko in odkril v njej dva funta neprodinno zavitega tobaka. Tihotapev, ki so se poslužili opisane načina tihotapljenja tobaka iz Belgije v Francijo, sicer niso prijeli, a so vendar lahko ponosni na iznajdbo res izvršnega načina

Pavel Keller:

7. nadaljevanje.

„Hubert“

Roman iz gozdov.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

Vse to so vprašanja srčne dobrote, modrosti in obzirnosti. Navodila za to ni nobenega, toda učiteljica, ki bo tako delala, kakor sem vam vzel v misel, je za občino blagoslov! Glejte — tako je rekel moj učitelj. Tedaj sem si zapisala te besede in jih znam na pamet. In ravno sedaj delam svoje prve nerodne poskuse.

»Vi gledate svoj poklic čudovito resno, gospodična Grubelnik.«

»Ali naj ga ne? Saj je pač treba — ne le zaradi otrok in vaščanov — tudi zaradi mene same. Umreti bi morala v tej samotni, če bi si ne delala mnogo opravek!«

Pričimal sem ji in pomislil na svoje brezdelno življenje.

Nenadoma pa se je resnobna Erika Grubelnik zasmejala prav od srca.

»Ali veste, kaj bi strašansko rada? Sankala se! Saj bi prekrasno šlo od koč gori na barju pa do žage in nato še malo po glavni cesti. Toda vidite, bojim se. Čudno, da se še nihče ni sankal po tej krasni dolini. In če bi bila jaz sedaj prva, bi rekli ljudje: »No, no, kakšne neumnosti pa uganja učiteljica?«

»Da! In to bi bilo respektu, ki ga vaše blagorodje dvajsetletna učiteljica zahteva, v kvar!«

»Vi se mi pač posmehujete?«

»Prav nič! Kvečjemu se smejem le zato, ker se ne marate sankati. Toda celo s svojimi pomisleki bi lahko imeli prav. In zato bom jaz s svoje strani vzgojno posegel vmes. Jaz bom prvi, ki se bo sankal. Od koč na barju do žage in še košček po glavni cesti navzdol. Kot drugega bom zapeljal gospoda Boltežarja, da se bo šel sankat, kot tretjega pa gospoda nadučitelja. Nato se bom lotil Milčke in Malčke; tudi svojemu služabniku Timu bom dovolil, da se bo sankal in če se popelje na sankah po bregu doli moje domače strašilo, Padovka, potem se bo začel sankati ves svet.«